

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

Maar goed, je kunt ook zeggen dat hij te veel zoop en eigenlijk alle batigingen al uit het oog verloren had.

En dat hij toch op weg was naar de afrond.

Ik denk dat je dat wel kunt zeggen toch.

Het is wel awesome, kunt u mij horen?

Joseph McCarthy, dat is de man die wij bespreken in deze aflevering.

Amerikaanse politicus voor de Repluwekeinse Partij.

Hij was senator tot aan zijn dood in 1957.

En hij is vooral bekend geworden door zijn velle aanpak, zijn velle rhetoriek richting de communisten.

Hij beschulde de mensen van zaken die eigenlijk niet klopten.

En uiteindelijk is hem dat ook vataal geworden.

Het is allemaal bekend komen te staan als het McCardyism.

Het McCardyism, ja, daar wou ik het over hebben.

Vooral omdat het eigenlijk een vrij interessant verschijnsel is.

Omdat ik het natuurlijk wel even nakeek.

De parallellen met Trump en het Trumpisme zijn wel zo.

Het grootste verschil tussen Joe McCarthy en Donald Trump.

Is dat Joe McCarthy een alcoholist was en dat Trump niet drinkt.

Dat zijn broer heeft zo'n dood gedronken.

Maar voor de rest is er eigenlijk geen.

Want Joe McCarthy was ook een geweldige rockenjager en zo.

En een verbijsterende leugenaar, echt dat je denkt hoe is dit mogelijk dat je daarmee wegkomt.

Dat je senator wordt voor de staatwiskonsen.

Waarvoor die gekozen was in 1946 met dit soort van leugens.

Nou ook dat hij een hele dappige sondaat was geweest in de Tweede Wereldoorlog.

Wel is hij heel de Tweede Wereldoorlog achter een bureau had gezeten.

Dat doet zich nog steeds regelmatig voordat die luid gewoon aan het wegliegen.

Maar je zegt hoe is het godsmogelijk en dat de pers ook wel zegt dat die daarmee leugens.

Maar dat schijnt bij kiezers vaak gewoon niet door te dringen.

Want er zijn ongelooflijke leugenaars.

Nou ja, Trump ligt wel tijd.

Ook zo'n Putin ook, dat zijn allemaal ongelooflijke leugenaars, werkelijk, verschrikkelijk.

Maar goed, het McCarthy is een ismer geworden.

En daar zie je al aan natuurlijk dat het meer eens dan geweest is.

Laat maar zeggen dan de exuberant misdragingen van een enkele persoon.

Al spelen die wel in dat verhaal een belangrijke rol.

Maar eerst is het denk ik nodig om het raamwerk te schetsen waarin zich dit voldrokken heeft.

En dat raamwerk is eigenlijk, dat moeten we beginnen in 1946.

Dan is Roosevelt natuurlijk het jaar daarvoor overleden.

Opgevolgd door Truman, die volgens vele eigenlijk vanavanklijk niet geschikt was, maar leidelijk aan wel geschikt werd.

Het is duidelijk dat de nieuw deel dus afgelopen is.

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

Roosevelt was natuurlijk de grote politieke tovenaars van de jaren 30 en ook wel de ordersjaren. En het is natuurlijk ook duidelijk dat de Republikeinen die eigenlijk een haast beetje op het achterbankje hadden gezeten in de jaren 30.

Die voorkomen kansloos waren politiek in de echte hoogtijjaren van de nieuw deel.

Dat die wel van plan waren om de zaken dus dik, dik en kritisch aan te pakken.

Waarbij ze natuurlijk van mening waren, dat is, laten we zeggen, de kern van de Republikeinse ideeënwereld in de jaren 40 en 50.

Dat is dat de nieuw deel eigenlijk voorkomen in strijd was met het diepere ethos van de Amerikaanse samenleving.

En dat die Amerikaanse samenleving in essentie in een extreem individualistische samenleving was. Een Clint Eastwood samenleving om het zo maar te zeggen.

De onverschrokken cowboy die het corrupte dorp binnenrijdt op zijn paard en na een maandje orde heeft geschapen en dan weer in de wild blue yonder verdwijnt en naar weg naar de horizon.

Naar het volgende dorp waar die deze werkzaamheden gaan uitvoeren.

Het idee van ieder voor zich en god voor ons alle.

We hadden altijd een nieuw deel gedaan, in zekere zin de fundamenten gelegd voor een soort van verzorgingstaat.

En de Republikeinse zijn er van af en toe al eerst de moment mee bezig geweest om die weer af te breken.

De Republikeinse maakten ze enorme zorgen over de enorm toegenomen macht van de Amerikaanse vakbeweging.

Want die had eigenlijk in de jaren dertig de steun van de overheid gekregen en had ze zo doen op breed terrein georganiseerd in soorten voor CAO's enzovoort.

Zeker in bijvoorbeeld automobielen-industrie, niet waar er werd echt heel behoorlijk betaald nadat die vakbeweging de macht had verwoerd.

Dus je ziet al op welk punt waren er de...

Ho la, op welk punt waren er dan weer wat raar bormertje?

Een sportief geluidje.

Dat geef ik ook nooit, auto's met sportief geluidje.

Dat is leuk, gewoon kwartier. Dat moet je eruit kunnen zetten, zou ik zeggen.

Heel raar, Spiksprint, de nieuwe BMW zat wel niet zo raar, kon ook een geluid moeten maken. Ik ben afgewaald, ja.

Het punt was natuurlijk dat de gelijke tijd, bij de eerste tussentijdse verkiezingen, waarbij dus de oorlog geen rol speelde, Rosenfeld en niet meer was.

En niet waar, dat was 46. Elke twee jaar tussentijdse verkiezing natuurlijk, elke vier jaar presidentsverkiezing.

En de thematiek was al meteen dat de republicijnen die dachten dat de beste strategie zou zijn om de democraten te beschuldigen van communistische sympathieën.

Zij wonden dat sowieso, namelijk dat het nieuw deal in feite...

Nou ja, dat wordt een element van socialisme en staatsbemoeienis en staatszorg in school.

En bovendien, door die beginnende koude oorlog, kon zeggen hoe gevaarlijk dat wel niet was, want was het niet zo dat ook die...

Hoi, opa.

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

Hé, wie hebben we daar? Zijn jullie er al? Je hebt er steeds een pje voor hos, ja. Maar het gaat wel weg.

Opa moet even iets doen voor de podcast. Weet je wel?

Hallo.

Ja, hij staat op de hoek van de rembandkade.

En ik je maak.

We zien je open straks, ja?

Ja, tot straks.

De uur staat de auto niet hier vanwege de vogelpoep, hè?

Ja, ik zet hem al tomdoek. Je weet dat is voor de Nederlander al een daad van een ongekend rationaliteit, want je auto moet zichtbaar voor je deur staan.

Ja, daar staat hij. Mijn grootste bezit, mijn meest trotsbezit, mijn eigen vierwielige blik. Heerlijk, hè?

Liefst in de tuin.

Ja, lang lang geleden woonde ik in de Javelstraat in Wageningen en daar was natuurlijk aanvankelijk helemaal niemand met een auto.

En ik weet nog wel dat de eerste die een auto kocht, dat was onze buurman, meneer Bakker, meneer Woeks.

En meneer Bakker, nee, zo, meneer Woeks, had een tweedehands vier topoline gekocht.

Je weet het woord topoline betekent muisje, en dan was het ook een muisjeachtige auto.

En wat pakkeerde hij dat ding in zijn tuin?

Hij had een stukje muur weg laten breken en hij reed het en het muisjeren woonde tuin in.

Ja, dat is lijkt wel heel karakteristiek, hè?

Dat hij hem niet gewoon aan de stoep zetten, want ze hebben geen bezwaar tegen, maar...

Hij was kennelijk zo bang dat ze snachts de topoline in zijn oude komers stelen, dat hij niet meer zijn eigen tuin zetten, vrij.

Dat waren geen grote tuinen, kan ik je verzekeren.

Goed, waar waren we geblijst?

Ja, de Republicanen beschulderden meteen alle 46 dat die democraten die waren absoluut niet te vertrouwen.

Dinkse politiek in de jaren 30 en nu met die begin en de koude oorlog en die dreiging van die sovietunie die geleidelijk aan hem opkwam.

Kortom, dat was het.

Truman dacht, dit probleem moeten we proberen te ondervangen.

En dat kunnen we het beste doen door eigenlijk een federal loyalty program te ontwikkelen, dat heeft hij ook gedaan.

Dus in het begin 47 kwam een federal loyalty program, dat we zeggen, alle ambtelijke functies bij alle ambtelijke functies zou getoetst worden op eventuele gevaarlijke linkse sympathie.

Dat was heel slecht gedevidieerd, het was een rommeltje, het leidige makkelijk tot misbruik, tot achterklaar, het was een van de onverstandigste dingen die je kon doen.

Maar tegelijkertijd, niet waar, ging het ook met die koude oorlog, ging het ook steeds meer omhoog. En dan werd er steeds ernstiger probleem.

Dus hier zie je dus dat de gegevens al voor de hand ligt, het materiaal al klaar ligt voor een nationale

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

historie.

Over Oebu communisten, aan de software 20, maar misschien ook wel binnenlandse communisten. Denk aan Zee Edgar Hoover, directeur van de FBI die die tweede zende jaar misschien nog meer gejaagd heeft om binnenlandse communisten.

Omdat ze dachten dat die ooit de macht zouden kunnen overnemen in de Verenigde Staten.

Zoals ze zelf hadden zei je moet je kijken met hoe weinig mensen de Bolse weekendenmacht hebben overgenomen, dat kan ook bij ons.

Laagwerk en de onzin, maar dat speelt omhoog.

Je ziet hier ook hoe gevoelig de Amerikaanse samenleving is voor collectieve historie en paranoia.

Dat is als het ware een ingebouwd element in de Amerikaanse cultuur.

We zijn nu in het voorjaar van 47, daar is dus dat Federal Loyalty Program in gestart.

In 49 pakte de Amerikaanse regering alle communisten in Amerika aan, die moeten ze wel laten registreren.

En bovendien wordt in de wetgeving ook gedreigd, als het oorlog zou worden, zodat ze geïnterneerd worden.

Zoals de Japanes geïnterneerd waren in 1941, want toen woonden veel Japanes in aan de westkust van de Verenigde Staten en allemaal geïnterneerd.

Schamdelijk, echt, door en door schamdelijk.

Maar goed, dat werd nu ook weer mee gedreigd, dat is de McCartney Act, is van Internal Security Act, is dat.

En ondertussen, niet waar, moeten we de rekening houden met Joe McCartney.

Want Joe McCartney was voor het eerst gekozen als senator voor de Statenwiskrond in 1946.

Maar hij had dan niet zo verschrikkelijk veel vertrouwen in, of hij wel herkozen zou worden, 6 jaar later namelijk in 52.

Dus ja, dat is al rondgekeken, wat zou nou een leuk issue zijn om mij mee te profileren, zodat ik een goede kans heb om in 52 herkozen te worden.

Overs vast was hij in 1946 al gekozen op basis van hele reeks van Leugens, waar ik er net al naar verwees, van Till Gunner, Joe en Nagot had nooit anders gezien dan een bureau in de Oorlogszaar. Veel mensen hebben natuurlijk, let's praat vertelden over de heroische daden die ze zouden hebben verricht, maar dat had hij dus ook gedaan.

Dus en iemand adviseerde hem, weet je wat je moet doen, anti-communisme, dat is wel het issue van wat deze jaren en ook in de naaste toekomst waarschijnlijk nog wel een belangrijke rol zou spelen.

Zo gezegd, zo gedaan.

Hij houdt een toerspraak, dat is denk ik februari 1950, voor een republikeinse damersclub in Wheeling West Virginia.

En daarin zegt hij, ik heb absoluut overtuigend bewijs, je hoeft ook zo'n papiertje op, dat moet je ook altijd doen, als je dan echt een flinke leugel vertelt, moet je je net doen, alsof je dan wel op papier hebt staan.

Ik heb absoluut overtuigend bewijs dat er 205 card-carrying-communists actief zijn in het State Department, niet waar onze hele buitenlandse politiek apparaat wordt bemannend door landverhaalers, laat maar zo nog.

Daar leek ook voor sommige wel een soort van suggestie van te zijn, zou dat niet best wel eens deels waar kunnen zijn, en dat had weer te maken met de verhoren, die een Amerikaanse commissie van

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

het huis hield in deze jaren en die commissie heette de Commission on American Activities.

Die bestond al wat langer, aanvankelijk was de bedoeling aan de American Activities ten aanzien van steun voor Duitsland in de Tweede Wereldoorlog, maar die commissie was blij verstaan en die hield nu ook hearings, en in die hearings werd een hoge ambtenaar van het State Department, en ook van de nieuw deel aangepakt en zeker Elger His.

Het is wel zeer waarschijnlijk, want dat was het idee, eerst werd beschuldert van spel naast activiteiten in de jaren 30 en 40, en het is allerlei de maanden te nemen dat die beschuldigingen ook juist waren.

Maar goed, dat is één enkele persoon, maar feit is natuurlijk dat daar enorm veel aandacht aan besteed is over zware de activiteiten verjaard juridisch gezien, en hij is veroordeeld, is veroordeeld op basis van mijn eet.

Maar voor veel mensen was het dan, als je ziet, eerst kwam van een keurige familie, had een belangrijke oor gespeeld in die nieuw deel, en ook bij het was in Jalta geweest, kortom, en daar hing een heel waas van verdenking om hem heen.

Goed, daar is het, is Joe McCarthy, en hij zegt eigenlijk dat hele stede departement, niet waar is, een adder gebroed, daar zit het helemaal vol met verraders.

Ik moet zeggen, hij was al meteen erg vaag over het ene dag, waar hij tot 205, en de andere dag, waar hij tot 150, en weer een andere dag, waar hij tot 250, en kortom, en het was allemaal nog al vaag, iedereen begreep eigenlijk wel, nou klopt niet zo verschrikkelijk veel van.

Met als ervoor dat de Senatencommissie instelde om uit te zoeken wat er juist was van die beschuldigingen van McCarthy en wat niet, en die commissie die rapporteert, ik ben in juli, misschien iets te na van 1950, en die zegt dat ze allemaal onzin zijn, dat is een pure klaskoek, maar, maar, ondertussen was de Koreaanse oorlog begonnen, en de Amerika heeft, toen kwam, na de hele korte aardeling, besloten om daarin te interveniëren, en het algemene idee was, dat werd ook door Jan en Allemand beweerd, dit was het begin van het slotoffersie van het wereldcommunisme.

Stalin zou het nu in Korea gaan proberen, en als dat de succes werd, dan zouden de volgende station aangevallen worden, en dan zou het al heel spoedig met het Vrije Westen, compleet en totaal, zijn afgelopen, dat was het idee, veel mensen geloofden in die onzin, ook aan de top in Amerika had je alle mensen die dachten de Koreaanse oorlog, dat is het begin van, van, dat is totaal niet het geval, Stalin zag er niks in,

die man Kim Il-Sung in het Noord-Korea, die wou graag Zuid-Korea voorover, en die dacht, ik heb goede kans om dat te doen, en die hadden in principe ook wel, en Stalin zei, ik wilde niks mee te maken hebben, als je het wil doen, helemaal een bijgeverantwoording, ik ga je niet helpen ofzo, die had wel, Noord-Korea beschikte wel over een aantal tanks niet groot te aantallen, ja, naavakelijk verloopt die aanval heel soepeltjes op Zuid-Korea, en er stond de interveniëren, en is er nog maar een klein bruggehoofd bij Poestan, en dan interveniëren de Amerikanen, en dan begint een ingewikkeld verhaal de Koreaanse oorlog, waar ik ook nog wel eens iets over zou willen zeggen, omdat de Koreaanse oorlog, die is wel, en terecht denk ik, genoemd de Forgotten War, eigenlijk is de Koreaanse oorlog het, hoe moet je dat zeggen, het slaghoedje geweest van de militarisering van de Kouhe oorlog,

Kouhe oorlog was er al wel, maar dat het een enorm militaire conflict was, en dat er bij de partijen zich op grote schaal moesten gaan bewapenen, dat wordt voornamelijk voorzaakt door de Koreaanse

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

oorlog,

maar het rapport van die Senaatscommissie, waar ik het al over had, dat dan maar onszelf het geluid was, dat viel eigenlijk midden in die hele crisis rond het begin van de Koreaanse oorlog, dus al heel snel vergat men dat het onzin was, en werd het eigenlijk een onderdeel van, laat maar zeggen, de nationale historie over de verschrikkelijke dreiging van het communisme, niet alleen dus buiten gaat, niet alleen in de wereldpolitiek, niet alleen in Korea, maar ook binnenlandse, want er waren ook binnenlandse communisten en je wist het, maar nooit, enzovoort, en dat betekent dat eigenlijk Joe McCarthy niet werd behandeld, zoals hij had moeten worden behandeld, namelijk een verstrekte kletsminoer was, Donald Trump, maar dat hij eigenlijk op een of andere manier het juiste moment had geraakt, om te zeggen, oh, verschrikkelijk, wij worden bedrieff.

Dan nog, en dat is ook weer een parallel met het Trumpisme en de huidige Republikeinse partij, ja, ze zijn bezig om de koffertjes in te laden, en we hebben allemaal eindigzamer gedaan, en nu gaan ze volgens mij ongetwijfeld een reisje maken met z'n allen.

Ja, ik dacht wel wat gebeurt hiernaast ons na de opnemen zijn.

We denken dat we op een heel rustig punt staan, en wat gebeurt er een hele club, een lui, ik vind het wel fijn dat ze allemaal eruitzien als of ze geslaagd zijn.

Wat moet dat ook voor die jongens, een verhaal met jongensglok, het moet er voor die jongens toch ook een enorme bevrijding zijn, dat je van die klootermiddelbare schoonlagen bent.

Wat zij niet weten, is dat ook de universiteit, als ze daar iets gaan doen, ook ontzettend verkloot is. Dan moet je ook allemaal regeltjes en werkgroepjes en tussenliggende tametjes en kordon, dat is ook verscholst.

De universiteit is verscholst, ze weten niet wat ze toch moet gaan, maar nu verlopen zijn ze vrij. Maar deze jongens zijn 18, 19 denk ik.

Zo wie iets, denk ik ja, wanneer doen jij eigenlijk samen?

Ik ben heel intelligent bij een 17 en als een bekendje paard, ik blijf zitten bij je 19, maar in die categorie ligt het toch wel zo'n beetje.

En die gaan dus in de auto van, ik denk een van de ouders, het is toch een fijn nieuwe auto, gaan ze weg.

Ik weet niet of die ouders daar zo blij mee zijn.

Of zij gaan zelf rijden jongens.

Ik denk het wel toch, of denk je dat een van die ouders meegaat?

Een ouders stopt wel in, ik dacht die jongens gaan zelf rijden, die rijden zelf aan Spanje te oven.

Als je maar verzekerd bent, maakt dat niet uit.

Wat zeg je?

Als je maar verzekerd bent, maakt dat niet uit.

Dat is waar.

Dat is waar ja.

Oké.

Wij moeten door, met het McCarthyisme.

Want nu komt er iets dat is hoogst interessant.

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

Want dat sluit ook weer aan bij, laten we zeggen, het succes van Trump en het Trumpisme.

Want de leider van de Republikeinse Partij op dat moment, zeker een meneer Taft.

Een keurige man, maar van zeer, zeer conservatieve politieke beginseling.

Senator voor de staat Ohio, een zoon van een voormalige president, president Taft, de voorganger van Wilson, die, in feite een leiding geeft aan de Republikeinse Partij, die omarmd Joe McCarthy.

Eigenlijk iemand die die waarschijnlijk weer zewekkend vond als die de mensenvrouwen overhad. Waarvan die tuktoordacht wij kunnen, Joe McCarthy wil gebruiken, niet waar, in verband met electorale succes.

Die desti, kwestie was desti dringender, omdat de Republikeinen eigenlijk verwacht hadden dan ze in 48.

De presidentsverkiezingen zouden winnen met een aantrekkelijke kandidaat, Thomas Dewey.

Maar Thomas Dewey, merkwaardige wijs, geheel tegen alle verwachtingen in Womery Truman, de verkiezingen in 48 van Thomas Dewey.

Met als gevolg dat de Republikeinen dat een wat moeten wij doen om die grip van de democraten op de presidentiële macht te breken, daar zouden wij eventueel Joe McCarthy voor kunnen gebruiken.

Vandaar dat is Joe McCarthy eigenlijk niet waar hij werd, moet je dat zeggen, geëcht door de Republikeinse Partij.

Als de Republikeinse Partij afstand had gehad en zei van, nou dit is echt niks, deze schooien, deze leugenaar,

deze rocejager, deze drankorgel, daar willen wij niks mee te maken hebben.

Nee, dat was niet het geval.

En zo werd Joe McCarthy, en al hij opzichte de leider van een soort,

nou laten we het maar Trumpiaanse rebellie tegen het systeem.

Wat hij heeft in feite, vier jaar lang, in feite de hele Amerikaanse politiek, het technologiseert op tal van gebieden.

De mogelijkheden daar toen namen nog toe, omdat in 52 de Republikeinen een meerderheid in de Senaat kregen.

Joe McCarthy werd herkozen, niet waar, dat lag nu voor de hand.

Het was een van de meest spraakmakende politics van het moment geworden.

En bovendien was hij nu, omdat de Republikeinen de meerderheid in de Senaat hadden, was hij voorzitter geworden van de Government Operations Committee.

En dat heeft hij in alle denkbare opzichten twee jaar lang misbruikt op grote schaal.

En daar zag je ook meteen, wat altijd zich voordoet bij dit soort van uitbastingen van conservatieve historie,

dat zijn medewerkers en reisden de bibliotheken van het State Department af, zogenaamde kritische en radicale boeken werden verwijderd.

Sommige boeken zijn zo op de brandstapel gegaan.

Ja, kortom, wat we nu ook weer zien, boeken die niet deugen.

Het is in alle opzichten het conservatieve, kleinsteds-Amerika,

wat ribeleert tegen het grote Stads-Amerika, het Amerika van de Nieuw-Deel,

het Amerika wat zogenaamd op Europa lijkt, het Amerika wat niet het echte Grand Mamosus-

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

Amerika is.

Dat gaat het eigenlijk om.

Nou ja, dus in '52 wordt wel een Republikein gekozen, in het Witte Huis namelijk Eisenhower, die merkwaardig genoeg zowel door de democraten, als de Republikein er was uitgenodigd om de kandidatuur op zich te nemen.

En Eisenhower heeft aanvankelijk toch op vrijlullige wijze een beetje meegestroomd met Joe McCarthy,

maar achter de schermen tradt hij wel op tegen Joe McCarthy.

En toen heeft Joe McCarthy een capitale fout gemaakt, had ze tegen al hij instellingen, die had hij aangepakt, die we allemaal vergeven van radicale impulsen, er moesten allemaal dingen opgeruimd en verboden worden, maar in '54 pakt hij het leger aan.

En waarom deed hij dat, omdat een van zijn medewerkers, wel eens door het leger niet goed behandeld, hij dacht van, we zullen zei we nog een poepie laten ruiken.

En dat bleek een enorme vergissing te zijn, want het leger heeft teruggevochten.

En het leger nam een absolute topadvocaat in dienst.

En dan zijn er herings die ook op de tv werden uitgezonden.

En omdat McCarthy nu zelf bij de zaak betrokken was,

kon hij niet als voorzitter van die commissie functioneren,

hij was natuurlijk wel aanwezig als participant.

En eigenlijk heeft die advocaat hem alle hoeken van de kamer laten zien.

En Joe McCarthy's optreden was, was grof, lomp, onagenaam, nutteloos, agressief, en dat kwam natuurlijk op de tv, kwam dat enorm duidelijk naar voren.

En dan is er zo'n cruciaal moment waarop die advocaat iets zegt in de orde van,

schaamt u zich dan werkelijk, niks, dat u zo iets doet

in zicht als wat u net gedaan hebt.

En dan eigenlijk is het dan klaar met Joe McCarthy.

Hij zei de hele magie van zijn macht, van zijn, laten we zeggen, van zijn eigen grip op,

al dan zijn eigen achterbam, dat hele Pangananoya-idee,

dat is vrij plotseling afgelopen.

Hij heeft nog drie jaar in de senaat gezeten

en is toen overleden eigenlijk.

Er was het een anonimus geworden.

Maar hij heeft dus gedurende een aantal jaren, zeg maar, rustig, jaren vier,

heeft hij het iedereen getereldiseerd met deze, in het algemeen, fake beschuldigingen,

moet je dat zeggen, false beschuldigingen,

omtrent de verschrikkelijke radicalen die in de Amerika zo genaamte macht zouden hebben.

De nadwerking van het McCarthyisme is eigenlijk enorm geweest.

Veel mensen waren geschrokken, veel mensen dachten, oh jee, ik waag me niet aan experimenten, ik hou mijn mond maar.

Het had een enorm dempende werking, een conformerende werking.

Het eigenlijk verandert dat pas de hele jaren 50 zijn, ook in de Verenigde Staten,

toch enorm conformistische, ja, stomzinnige jaren en allerlei opzichten.

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

En hier en daar natuurlijk wel opvlakkingen van innovatie en verandering die preduderen op de jaren 60, maar toch eigenlijk de echte veranderingen, de echte levendigheid koopt toch eigenlijk pas weer terug in de jaren 60. En eigenlijk verduurd, als je over Joe McCarthy leest, dan reist het gestalt of een trub voor je op. Nogmaals het enige verschil is, dat Trump geheel onthouder is in McCarthy en was een zware drinker, maar voor de rest is het precies hetzelfde. De lomtheid, de leugens, de onbeschrijfelijke kletskoek en die grip op, nou ja, die grip op al die mensen die menen dat zij niet gehoord worden, dat Amerika de verkeerde weg is, dat Amerika een land hoort te zijn van individualisten enzovoort. Dat zie je steeds terugkomen. En het feit dat dus het, de officiële Republikeinse Partij in feite ja, zegt tegen zo'n clown, tegen zo'n levensgevaarlijke Paranoïde clown, ja, omdat ze daarmee elektraal succes hopen te boeken. Wat ze natuurlijk met IJsenauer geboekt hebben met de interessante van IJsenauer was, dat het een door en doorgematigde figuur was. Maar als McCarthy dus niet het leeg wat aangepakt en in die rechtsal terecht was gekomen, dan had hij misschien nog iets langs uit het voelkenaar. Ja, maar goed, je kunt ook zeggen dat hij te veel zoop en eigenlijk alle batigingen al uit het oog verloren had en dat hij toch op weg was naar de afgrond. Ik denk dat je dat wel kunt zeggen toch. Is het voor Trump een voorbeeld? Hij heeft hem volgens mij nooit zo... Nee, want voor niemand is Joe McCarthy een voorbeeld. Maar het verschijnsel, laten we zeggen, de onderliggende sentimenten, de onmiddellijke boekverboden, boekverbranding, dit soort van idee, dat zie je dus onmiddellijk weer terugkomen. Kan het voor Trump ook een einde van zijn magie betekenen als hij een keer voor de rechter komt en dat hij hem al loken van de advocaat die daarmee betrokken is? Ik betwijfel het in het geval van Trumps. Als je ooit van je leven zo'n toespraak van hem hebt gezien, die hij dan houdt voor duizenden mensen in zo'n hangaren op zo'n liefveld, als je dat ziet en dan denk je van die man is klinkt een hek en waarom wordt die man niet opgesloten en de mensen vinden het prachtig. Dat raakt in een soort vervoering. De hele enge beelden van mensen die helemaal boven een theewater raakt. Hij is een hele bekwame volksmennige om het maar even zo te zeggen. Hoe herinnert Amerika zich McCarthy? Ik denk toch een grote trekker negatief. Maar ik heb nog niet nooit een echte herwaardering. Wat bijvoorbeeld die Republikeinse presidenten van de jaren twintig, dus Harding en Hoover enzo, die hebben wel een soort lichte herwaardering gekregen.

[Transcript] Maarten van Rossem - De Podcast / #440 - Hoe Trump het McCarthyisme nieuw leven inblaast

Maar ik heb nog nooit iets gelezen dat het wordt gezet van, word die McCarthy, die hadden het toch goed gezien.
Nee, de heel Gunnard Jody is echt een heel negatieve figuur te geschiedeniseren.
Maar met Trump wisten we dus al van Amerika heeft niet alleen maar goede presidenten gehad, maar in de geschiedenis is het dus ook vaker gebeurd met zo'n McCarthy.
Het Amerikaanse cultuur en ook daardoor natuurlijk ook het politieke systeem, wat daarmee verweven heeft, heeft een hele sterke negering tot historie.
Opwindingen over niks.
Een element dat ik daarna verder niet altijd zonder klinken, maar wat natuurlijk in moderne mediasystemen die zijn in hoge mate gevoelig voor tijdelijke en nergens opslaande opwindings.
En meestal schaamt het ook wel een klein beetje als het dan voor je voorbij instudde op de opwindingen, de koortsheid en het geschreeuw.
Maar het zit er wel in, het systeem bevordert het in de hoge mate.
Maar het systeem kan je ook knakken.
Dat is bij wat met Joe McCarthy gebeurd is.
Dat toch de inmiddels meer normale, fatsoenlijke, bodale TV-kijken gingen toch echt wel iets te ver.
Zijn er nog bepaalde boeken of serieus die je aanraad hierover gaan?
Ja, er is enorm veel geschreven over McCarthy.
Ik zou zelf zeggen, lees zeker voor degene geïnteresseerde leken, lees een algemeen boek over Amerika naar de Tweede Wereldoorlog.
Wil je doorpraten over deze podcast?
Dan kan dat in de Telegram-groep van deze podcast.
Link je naar die groep vind je in de shownotes.
En vergeet je dan ook niet te abonneren, want nieuwe afleveringen staan dan altijd vanzelf voor je klaar.
Als het niet zo dat ook die...
Hey, wie hebben we daar?
Zijn jullie er al?
1989.
Het pwordenjaar 1989.
Wat betekent de muiterij van Pregorgin voor de macht van Putin?
Op een feit en van vrijwel overal in Oost-Europa.
Spontaan opstandjes uitbreken.
Maarten plaatsde opstand door het Waak naar Huulingen legen in historisch perspectief.
En bekijk de Russische agressie door de jaren heen.
Dat het al die oude gezins opgeruimd worden en dat Oost-Europa kan gaan proeven van de vrijheid.
Je hoort het allemaal in een nieuw luisterboek.
Het staat voor je klaar via de link in de shownotes.
En wil je nog een podcast luisteren?
Luister dan nu naar de aflevering over de Superbatterij.
Die je met één keer laden van Amsterdam naar Zuid-Duitsland brengt.
Je luistert de aflevering nu via de link in de shownotes.